

BÀI THƠ KHAI BÚT NĂM QUÝ TỴ 2013

Mực se đầu bút, thơ vẫn đến;
Nắng ấm thêm xuân, mộng lại về...

Đẹp quá ngày xuân mới,
Mênh mông trời xanh trong,
Hoa vàng vui chờ đợi...
Ta trái lòng mênh mông.

Quê nhà và đất khách,
Anh em nặng tuổi đời;
Tháng ngày đau thương cũ
Theo sông về biển khơi...

Bằng hữu ơi! nhớ quá,
Thuở xuân xanh đâu còn,
Sắp sang mùa thay lá,
Vàng trắng cũng khuyết mòn...

Vạn cảnh đời lam lũ,
Xuân đến mấy muôn phiền;
Mồ hôi không chưa đủ,
Máu lệ chìm oan khiên...

Có lẽ nào lũ giặc,
Dùng xảo ngôn nhân từ
Cứ triền miên gieo rắc
Nỗi đau lên mọi người?

Không!

Không thể nào như thế,
Vạn nước đã đến rồi,
Mùa xuân âm thầm kẻ:
TỰ DO TRẦN NƠI NƠI...

Mồng một Tết năm Quý ty
10/2/2013

Lê Phương Nguyên

Môi U Tình

*Việt Sơn dịch từ bài thơ "Un Secret" hay
"Sonnet" của Félix Arvers.*

Hồn tôi chôn kín, sống âm thầm,
Tình nảy vài giây hoá vạn năm,
Vô vọng niềm đau, đành ráng ngậm,
Mà người gậy khổ vẫn vô tâm!

Khô nổi! Đi ngang, nàng chẳng lý, (1)
Bên nàng từng phút, vẫn cu ky, (2)
Trợn đời tôi bước trên dương thế,
Chẳng dám xin chi, chẳng nhận gì!

Nàng dấu Trời ban nét dịu dàng, (3)
Tính tình hiền thực, sẽ miên man
Đi trên đường thẳng, lòng lơ đãng
Chẳng thấy lời yêu vọng bước nàng.

Vẫn dạ thủy chung trách nhiệm đây,
Đọc thơ ám chỉ đến nàng đây,
Nhưng nàng sẽ hỏi: "Cô nào vậy?"
Và chẳng bao giờ sẽ biết ai.

Việt Sơn dịch

(New Orleans, T. Bảy, 21/4/2012; 3:45 PM)

Chú thích:

- (1) Lý: *Thổ ngữ Bình Trị Thiên = để ý, quan tâm, nể nang.*
(2) Cu ky: *Cô đơn*
(3) Dấu: *đáng ra tác giả phải dùng chữ "bởi = puisque"*